

מנהלת-הפלגות כרי-אור ורבי-חובל
"היוונים קנאים לכבוד האשה!"

שחקנית תיאטרון
נפרדה מחברה
לחיים והחליטה
לפתע: נמאס לי
על היבשה

נא להכיר
האשה

מספינת האהבה

אם אני רוצה, אני יכולה לבוא למלא טופס ולהיות מספר 401. התמזל מזלי. עברתי את כל השלבים, ונבחרתי בין 35 המועמדות הסופיות. בעל האונייה, יווני בשם ג'ורג' ינולוס, שוחח עימי והחליט שאני המתאימה. באתו רגע נפתח פרק חדש בחיי. ראיתי את יד הגורל בואת. אוניות היו אצלי תמיד ב' גדר של חלום. אהבתי את הים וזה קסם לי."

בין שמים ומים

במרץ 1980 עלתה אורה בפעם הראשונה על האונייה. היא לא ידעה בדיוק למה לצפות. בראיון אמרו לה, כי על האונייה יסבירו לך הכל. "ההרגשה היתה כאילו זרקו אותי למים ואמרו לי — שחי!"

היא לא תיארה לעצמה שבתוך חודשיים היא תהיה כמו ג'ולי מספינת ה'אהבה'. תעסוק בניהול הפלגות, בכל ה'עניינים הקטנים לנוסעים, במישחק ה'בינגו, ותשמש כדיסק'ג'וקי בדיסקוטק. 'הימים הראשונים היו נוראים. הרגשתי קלוטרופוביה. פיתאום רציתי כרי דשא, שדות ירוקים ולרכב על אופניים. אך לאט-לאט הסתגלתי ולמדתי לחיות במקום סגור, בין שמים ומים. 'לעבוד על אוניה זה ללא ספק, מעניין מאוד. מכירים אנשים מסוגים שונים. ה'קשר הוא קצר ובלתי מחייב, הלו ר' גוד-ביי."

על היוונים היא אומרת: "הם עם מאוד מורכב. ככל שמכירים אותם יותר, לא יודעים אם אוהבים אותם יותר או שובי אים אותם יותר. הם עם רגיש ומאוד קנאי לדת ולמישפחה. האשה והילדים הם מעל לכל. את כל משכורתם הם גותי נים לאשה. הם סוגדים לחיי-המישפחה ב' צורה היסטורית. מעט מאוד בעלים בוגדים בנשותיהם, רק המתקדמים ביותר, וגם זה מאוד נדיר."

פעם בשבוע, כשהאוניה נכנסת לרציף בפיראוס, מתרחש מחזה משעשע ביותר. הנשים נמצאות בכוננות. אם המלח הוא ברמזול וגר בקרבת הנמל, הוא רץ ה' ביתה, אוכל ארוחה ביתית, שוכב עם אשתו, משחק עם הילדים, מתקן ברו דו' לף, וחוזר לאוניה שמח ושבו-לב. אם מקום מגוריו רחוק מן הנמל, באה ה' אשה לאוניה, והם מסתגרים בתאם. אצל היוונים זהו מחזה שכיה, כי כ-60 אחוז מהתושבים חיים מהים. אגב, כל אשה של ימאי גרה עם ההורים, אף-פעם לא לבר. אם אין הורים, היא גרה עם מישהו מבני המשפחה."

איוו מין הרגשה זאת להיות אשה

אורה כפוח
כמו ג'ולי בסרטים

א ככל יום ולא לכל אחת קורה מה שקרה לשחקנית תיאטרון-הילדים אורה כרי-אור.

בעקבות פרידה מחברה-לחיים, נפקחו עיניה לחוויות חדשות. "הרגשתי צורך בשינוי", מתוודה אורה. "ביום שנפרדנו נפלה עיני על מודעה בעיתון מלפני כמה ימים, שבה חיפשו דיילת לאוניה. מתוך רגש הרפתקנות טילפנתי ושאלתי אם ה' עניין עדיין אקטואלי. אמרו לי כי לא כליכך, כי יש כבר 400 מועמדות, אך

אורה משמט גם ככותב-עור לרופא היור ני הנמצא באוניה. "הוא דובר יוונית בלבד, ואני עוזרת לו בתרגומים בכל השפות." אורה דוברת שש שפות: עברית, אנגלית, צרפתית, איטלקית, גרמנית ויוונית. את השפה היוונית למדה תוך כדי עבודה. וסיפורים יש לך? כן הרבה.

ילד יפהפה

ואשה מתאבדת

פני זמן מה עלה בפיראוס נוסע עם ילד בן שלוש. כשהגיע לחיפה, לא נתנו לו הרשויות לרדת ל' חוף, משום שלא היו לו המיסמכים המתאימים, לא כסף ואף לא כתובת בישי ראל. מה עשה? זרק את הילד למים וקפץ אחריו, ואחריהם כל המישטרה. לבי סוף החזירו אותם לאוניה. הבעייה היתה, שמשום שלא היו להם שום מיסמכים, לא נתנו להם לרדת בשום חוף.

הילד היה יפהפה, בעל פני מלאך. לקחתי אותו תחת חסותי, לתא הפרטי שלי. אספתי עבורו בגדים מבין הנוסעים רחצתי אותו, האכלתי אותו ושיחקתי איתו. לאביו, שישן על הסיפון, ערכתי מגי בית ואירגנתי עבורו מזון.

"כעבור שישה שבועות עלה עליו ה' אינטרפול ועצרו אותו על חטיפה. ה'ס' תבר שהאיש חטף את בנו מאימו אחרי מריבת גירושינו, והתכוון לעבוד באחד מקיבוצי הארץ."

עוד סיפורים באמתחתה. כמו הסיפור על זוג גרמנים חשוכי ילדים, נעימים וחביבים. האשה סבלה במשך שנים רבות מדכאונית. כשלא היתה בהתקפת דיכאון, היתה נחמדה, סימפטית ומלאת חיים. ב' אחד הבקרים התעורר בעלה וגילה כי אשתו נעלמה מהתא. חיפשוה בכל הארץ גיה ולא מצאוה. השעה היתה שמונה ב' בוקר. הקפטן החליט לחזור לנקודה שבה שטו בבוקר.

"יש חוק בים," מסבירה אורה, "שאם יש אדם בים, צריך לחפשו עד רדת ה' חשיכה. חיפשנו וחיישנו, אך לשווא. היא כנראה התאבדה. האווירה באוניה היתה מאוד עכורה. הנוסעים היו מוזעזעים מן המיקרה."

וסיפורים שמחים אין? יש ויש. "למשל זוג צרפתי שכשעלה לאוניה, החליט להתגרש. השלמתי ביניהם, והם ירדו מה' אוניה יד ביד." אורנה גלזן

יחידה בין 100 גברים? כשהיון רחב נסוך על פניה, אומרת אורה: "ה' יוונים שומרים בקנאות רבה גם על כבודי. הם לא מתחילים איתי, לא משום שאיני מוצאת-חן בעיניהם, אלא מתוך כבוד. הם לא רומזים אפילו לכיוון הרומנטי. קיים מין חוק בלתי כתוב ש' לא לפגוע בקולגה עליידי קשר רומנטי. זוהי מין שבועה מיקצועית. אך ללא ספק, זה גם תלוי באופי האשה."

תנאי העבודה? "ובכן, בלי להיכנס לפרטים, היא עונה כממתיקת סוד, "יח' סית לארץ המשכורת לא גרועה ומשוי' למת במטבע זר. אך אין לשכוח כי ה' יחס לדולר הוא כמו ללירה. מבזבזים המון כסף בנמלים על מתנות וארוחות. מה הפלא שאני מסתובבת באוניה בלי מדים? התעגלתי פה, המדים כבר לא עולים עלי, מה לעשות?"

אורה כפוח

המדים כבר לא עולים עלי!"